

Def: (Heinego granicy funkcji f w x_0)

Pierwsze podejście

Mówimy, że f ma w x_0 granicę g (Heinrich Eduard Heine (1821-1881))
 $(g \in \mathbb{R} \cup \{\pm\infty\} \stackrel{\text{ozn}}{=} \overline{\mathbb{R}})$, jeżeli
 dla każdego ciągu (x_n) tzn. $x_n \rightarrow x_0$, $\forall_n x_n \neq x_0$
 $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = g$. Piszemy wtedy $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = g$.

Zastanówmy się, jakie warunki muszą być spełnione, by definicja powyższa miała sens.

1. Punkty x_n - wyrazy ciągu (x_n) - powinny należeć do dziedziiny funkcji f . Uwaga: punkt x_0 niekoniecznie
2. Powinien istnieć choć jeden ciąg (x_n) taki, że $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$ i $\forall_n x_n \neq x_0$.

Przykład: Niech f będzie określona na $\mathbb{N} \setminus \{1\}$

(np $f(n) =$ najmniejsza liczba pierwsza będąca dzielnikiem n)

$\lim_{x \rightarrow 2} f(x) = ?$ Nie ma żadnego ciągu elementów dziedziiny f , który równocześnie dążyłby do 2 i nie był od pewnego miejsca stale równy 2.

Uwaga: Zapewne ma sens za to pytanie o $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x)$, bo jest wiele ciągów w dziedziinie f , dążących do $+\infty$. Zatem x_0 może być równe $+\infty$.

Def. Mówimy, że $x_0 \in \overline{\mathbb{R}}$ jest punktem skupienia zbioru $A \subset \mathbb{R}$, jeżeli istnieje ciąg (x_n) elementów zbioru $A \setminus \{x_0\}$ taki, że $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$.

Przykłady: 1. Zbiór skończony $A = \{a_1, \dots, a_m\}$ nie ma punktów skupienia.

Niech bowiem dla pewnego k istnieje ciąg (x_n) tż.

- ① $\forall_n x_n \in A \setminus \{a_k\}$
- ② $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a_k$.

Niech $\varepsilon = \frac{1}{2} \min \{|a_i - a_k| : i \in \{1, 2, \dots, n\} \setminus \{k\}\}$

Z ② wiemy, że $\exists_{n_0} \forall_{n > n_0} |x_n - a_k| < \varepsilon$, ale w przedziale $(a_k - \varepsilon, a_k + \varepsilon)$ nie ma żadnego elementu zbioru $A \setminus \{a_k\}$ (a $\forall_{n > n_0} x_n \in (a_k - \varepsilon, a_k + \varepsilon)$) ⚡

2. Jedyнным punktem skupienia \mathbb{N} jest $+\infty$
 (gdyby $r \in \mathbb{R}$ było takim punktem skupienia, to:
- albo $r \notin \mathbb{N}$, wtedy w przedziale $(r - \varepsilon, r + \varepsilon)$, dla $\varepsilon < \min(r - [r], 1 + [r] - r)$, nie ma żadnej liczby naturalnej, nie ma więc ciągu liczb naturalnych zbieżnego do r
 - albo $r \in \mathbb{N}$, ale wtedy w przedziale $(r - 1, r + 1)$ nie ma żadnej liczby naturalnej różnej od r , nie ma ciągu liczb naturalnych różnych od r , zbieżnego do r .)

Analogicznie, jedynymi punktami skupienia \mathbb{Z} są $+\infty$ i $-\infty$.

- 3. Niech $A = \{\frac{1}{n} : n \in \mathbb{N}\}$. Jedyнным punktem skupienia A jest 0 .
- 4. Punktami skupienia odcinka $(0, 1)$ są wszystkie punkty odcinka $[0, 1]$.

Uwaga: Z powyższych przykładów jasno wynika, że punkt skupienia zbioru A nie musi należeć do zbioru A .

Def. (Heinego granicy funkcji)

Niech $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ i niech x_0 będzie punktem skupienia zbioru A . Mówimy, że f ma w x_0 granicę $g \in \mathbb{R}$, jeżeli dla każdego ciągu (x_n) elementów $A \setminus \{x_0\}$ takiego, że $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$ mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = g$.

Piszemy wówczas $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = g$

Przykłady:

① Wykazaliśmy, że $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{e^x - 1}{x} = 1$, $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\ln(1+x)}{x} = 1$,

$\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x} = 1$, $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\cos x - 1}{x} = 0$, $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\cos x - 1}{x^2} = -\frac{1}{2}$.

② $\lim_{x \rightarrow 1} \frac{1}{(x-1)^2} = ?$ Niech $x_n \rightarrow 1$, $\forall_n x_n \neq 1$. Wtedy

$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{(x_n - 1)^2} = \left[\frac{1}{0^+} \right] = +\infty$.

Uwaga: ~~Wzrost~~ To, czy f ma w x_0 granicę może zależeć od wyboru dziedzin f :

Niech $f_1(x) = \frac{1}{x}$ będzie określona na $A = (0, \infty)$, wtedy $\lim_{x \rightarrow 0} f_1(x) = +\infty$;

a gdy weźmiemy $f_2(x) = \frac{1}{x}$ określoną na $B = \mathbb{R} \setminus \{0\}$,

to $\lim_{x \rightarrow 0} f_2(x)$ nie istnieje ($x_n = \frac{1}{n} \rightarrow 0$, $\forall_n x_n \neq 0$)

$f_2(x_n) = n \rightarrow +\infty$;

$y_n = -\frac{1}{n} \rightarrow 0$, $\forall_n y_n \neq 0$,

$f_2(y_n) = -n \rightarrow -\infty$).

③ $\lim_{x \rightarrow \infty} \sin x$ nie istnieje. Niech bowiem $x_n = k n \pi$.

Oczywiście $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = +\infty$; $\forall_n \sin x_n = 0$, więc

$\lim_{n \rightarrow \infty} \sin x_n = 0$.

A gdy weźmiemy $y_n = 2n\pi + \frac{\pi}{2}$, otrzymamy

$\forall_n \sin y_n = 1$, więc $\lim_{n \rightarrow \infty} \sin y_n = 1$, choć $y_n \rightarrow +\infty$.

Niech $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ i niech x_0 będzie takim punktem skupienia zbioru A , że istnieje ciąg $(x_n) \subset A$, $x_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} x_0$ taki, że $\forall_n x_n > x_0$ ($\Leftrightarrow x_0 \in \text{Acc}(A \cap (x_0, +\infty))$), a więc takim, do którego można w zbiorze A „podejść” dowolnie blisko od prawej strony.

Jeżeli dla każdego takiego ciągu (x_n) istnieje granica $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$ i nie zależy ona od wyboru ciągu (x_n) (a więc dla każdego ciągu (x_n) spełniającego powyższe warunki $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = g$), to mówimy, że f ma w x_0 granicę prawostronną równą g , co zapisujemy $\lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) = g$.

Analogicznie, biorąc ciąg (x_n) t.j. $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$, $\forall_{n \in \mathbb{N}} x_n \in A \wedge x_n < x_0$ definiujemy granicę

lewostromą funkcji f w x_0 , oznaczoną $\lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x)$.

Uwaga: Niech f ma w x_0 granicę lewostromą; zdefiniujmy $\tilde{f}: A \cap (-\infty, x_0) \rightarrow \mathbb{R}$, $\tilde{f}(x) = f(x) \quad \forall_{x \in A \cap (-\infty, x_0)}$. (inaczej: $\tilde{f} = f|_{A \cap (-\infty, x_0)}$), wówczas \tilde{f} ma w x_0

granicę i $\lim_{x \rightarrow x_0} \tilde{f}(x) = \lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x)$.

Analogicznie, definiując $\check{f} = f|_{A \cap (x_0, +\infty)}$, mamy

$\lim_{x \rightarrow x_0} \check{f}(x) = \lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x)$, o ile ta ostatnia granica istnieje.

Twierdzenie (o arytmetycznych własnościach granicy).

a) Jeżeli istnieje $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L$ i $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = M$ ($L, M \in \overline{\mathbb{R}} = \mathbb{R} \cup \{\pm\infty\}$),

to
$$\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) \cdot g(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) \cdot \lim_{x \rightarrow x_0} g(x)$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) \pm g(x)] = \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) \pm \lim_{x \rightarrow x_0} g(x)$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{\lim_{x \rightarrow x_0} f(x)}{\lim_{x \rightarrow x_0} g(x)}$$

o ile tylko mianownik jest dobrze określony w $\overline{\mathbb{R}}$.

Uwaga: Twierdzenie to stosuje się również do granic jednostronnych (bo, jak wynika z niedawnej uwagi, są to zwykłe granice funkcji f z ograniczonego - do $A \cap (-\infty, x_0)$ lub $A \cap (x_0, +\infty)$ - dziedzinę).

Dowód: Wprost z twierdzeń o arytmetycznych własnościach granicy ciągów.

Definicja Cauchy'ego granicy funkcji

Chcemy zdefiniować $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = g$, gdzie $x_0, g \in \overline{\mathbb{R}}$

Intuicja: Ustalmy jakąś dopuszczalną ^{maksymalną} "odległość" wartości funkcji f od granicy. Mówimy, że f ma w x_0 granicę równą g , jeżeli dla x dostatecznie "bliskich" x_0 , ale od x_0 różnych, $f(x)$ znajduje się w ustalonej wewnątrz, dopuszczalnej "odległości" od g .

Problem: ∞ to jest odległość od $\pm\infty$?

(znany nam już z definiowania granic niestacynnych ciągów).

Mamy następujące możliwości:

- 1. $x_0 \in \mathbb{R}, g \in \mathbb{R}$ 1 przypadek
- 2. $x_0 \in \{\pm\infty\}, g \in \mathbb{R}$ 2 przypadki
- 3. $x_0 \in \mathbb{R}, g \in \{\pm\infty\}$ 2 przypadki
- 4. $x_0 \in \{\pm\infty\}, g \in \{\pm\infty\}$ 4 przypadki

9 przypadków!

Def: Mówimy, że $g \in \overline{\mathbb{R}}$ jest granicą funkcji $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ w punkcie $x_0 \in \text{Acc } A$, jeżeli

1. $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \left(\forall_{x \in A} \left(0 < |x - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x) - g| < \varepsilon \right) \right)$

2. $\forall \varepsilon > 0 \exists M \begin{matrix} \uparrow \\ \text{zgodnie ze} \end{matrix} \begin{matrix} \pm \\ \end{matrix} x > M \Rightarrow |f(x) - g| < \varepsilon$
zgodnie ze znakiem $x_0 = \pm\infty$.

3. $\forall M \exists \delta > 0 \begin{matrix} \uparrow \\ \text{zgodnie ze} \end{matrix} \begin{matrix} \pm \\ \end{matrix} f(x) > M$
zgodnie ze znakiem $g = \pm\infty$

4. $\forall M \exists N \begin{matrix} \uparrow \\ \text{zgodnie ze} \end{matrix} \begin{matrix} \pm \\ \end{matrix} x > N \Rightarrow \begin{matrix} \uparrow \\ \text{zgodnie ze} \end{matrix} \begin{matrix} \pm \\ \end{matrix} f(x) > M$
zgodnie ze znakiem $x_0 = \pm\infty$ zgodnie ze znakiem $g = \pm\infty$.

Równoważność definicji granicy:

Rozważmy tylko

Twierdzenie: ~~Jeżeli~~ f ma w x_0 granicę g w sensie def. Heinego wtedy i tylko wtedy, gdy f ma w x_0 granicę g w sensie Cauchy'ego.

Dowód: (tylko \Leftarrow przypadku, reszta idnie tak samo!)

1. $x_0, g \in \mathbb{R}$. Heine \Rightarrow Cauchy

\Leftarrow Załóżmy, że $\nexists \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = g$ w sensie Heinego, natomiast

$$\sim \left(\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \nexists |x - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x) - g| < \varepsilon \right)$$

$$\Downarrow$$
$$\exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists |x - x_0| < \delta \wedge |f(x) - g| > \varepsilon$$

czyli zbiór $A_\delta = \{x \in \mathbb{R} : |x - x_0| < \delta \wedge |f(x) - g| > \varepsilon\} \neq \emptyset$.

Rozważmy $\delta = \frac{1}{n}$ i rosnące zbiory $A \in \frac{1}{n}$.
Skoro są niepuste, to (z pewnika wyboru) możemy wybrać ciąg (x_n) t.j. $\forall_n x_n \in A_{\frac{1}{n}}$

$$\Downarrow$$
$$0 \leq |x_n - x_0| < \frac{1}{n} \rightarrow 0 \Rightarrow x_n \rightarrow x_0$$

ale $\forall_n |f(x_n) - g| > \varepsilon \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) \neq g$ \downarrow

Cauchy \Rightarrow Heine.

Nieemy, że $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall 0 < |x - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x) - g| < \varepsilon$.

Chcemy wykazać, że jeżeli $\forall_n x_n \neq x_0, (x_n) \rightarrow x_0$, to $f(x_n) \rightarrow g$.

czyli że $\forall \varepsilon > 0 \exists n_0 \forall n > n_0 |f(x_n) - g| < \varepsilon$.

140

Ustalmy $\varepsilon > 0$, szukamy n_0 . Do ε możemy obrać $\delta > 0$ z def. Cauchy'ego; niech teraz n_0 będzie takie że $\forall n > n_0 |x_n - x_0| < \delta$ (znajdę, bo $x_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} x_0$)

Wtedy (z def Cauchy'ego) $|x_n - x_0| < \delta \Rightarrow |f(x_n) - g| < \varepsilon$.
i n_0 jest takie, jak trzeba.

2. Przypadek $g = +\infty, x_0 = +\infty$. Cauchy \Rightarrow Heine

To wiemy:
 ~~$\forall \varepsilon \exists M \forall N$~~ $\forall M \exists N \forall x > N \Rightarrow f(x) > M$ (*)

Niech $x_n \rightarrow x_0 = +\infty$. ~~Dobry~~ Ustalmy $M > 0$ i ~~dobierzemy~~ Chcemy wykazać, że $f(x_n) \rightarrow +\infty$,
czyli $\forall M \exists n_0 \forall n > n_0 f(x_n) > M$.

Ustalmy M , szukamy n_0 . Dobierzemy N do M taki, jak mówi (*). i niech n_0 będzie takie, że $\forall n > n_0 x_n > N$ (można, bo $x_n \rightarrow +\infty$)

Wtedy $f(x_n) > M$.

Heine \Rightarrow Cauchy (nie wprost.)

Załóżmy, że $\forall x_n \rightarrow +\infty f(x_n) \rightarrow \infty$, ale

$\sim (\forall M \exists N \forall x > N \Rightarrow f(x) > M)$

czyli $\exists M \forall N \{x: x > N \wedge f(x) \leq M\} \neq \emptyset$

A_N

Rozważmy rodzinę $\{A_n: n \in \mathbb{N}\}$ niepustych podzb. \mathbb{R} i niech $(x_n): \forall n x_n \in A_n$ (pewnie wybrał!)

wtedy $\forall n x_n > n \rightarrow +\infty \Rightarrow x_n \rightarrow +\infty$, ale $\forall f(x_n) \leq M \Rightarrow \not\rightarrow +\infty$

Jeszcze jedno twierdzenie, którego dowód wynika (141)
prost z analogicznych twierdzeń dla ciągów.

Twierdzenie (o 3 funkcjach).

Niech $f, g, h: A \rightarrow \mathbb{R}$ i $\forall_{x \in A} f(x) \leq g(x) \leq h(x)$;
niech co więcej $x_0 \in \text{Acc} A$ i $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} h(x)$

(w szczególności obie te granice istnieją).

Wówczas istnieje $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x)$ i $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} h(x)$.

Analogicznie, jeżeli $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$ i $\forall_{x \in A} f(x) \geq g(x)$

oraz dla $x_0 \in \text{Acc} A$ a) $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = +\infty$, to $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = +\infty$

b) $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = -\infty$, to $\lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = -\infty$.

Twierdzenie (o składaniu). Niech $f: A \rightarrow B$, $g: B \rightarrow \mathbb{R}$,
 Jeśli $x_0 \in \text{Acc } A$.

Jeśli $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = y_0$, $\forall_{\substack{x \in A \\ x \neq x_0}} f(x) \neq y_0$ i $\lim_{y \rightarrow y_0} g(y) = z_0$,
 to $\lim_{x \rightarrow x_0} g(f(x)) = z_0$.

Dowód: Prościutkie ćwiczenie; proszę zauważyć, że z założenia wynika, że $y_0 \in \text{Acc } B$.

Def. Kresami - górnym i dolnym - funkcji f na zbiorze A nazywamy odpowiednio kres górny i dolny zbioru jej wartości:

$$\sup_{x \in A} f(x) = \sup_A f := \sup \{ f(x) : x \in A \}$$

$$\inf_{x \in A} f(x) = \inf_A f := \inf \{ f(x) : x \in A \}.$$

Def. Mówimy, że funkcja $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest

- malejąca, gdy $\forall_{x, y \in A} x < y \Rightarrow f(x) > f(y)$
- mierosłaba, " " " " $\Rightarrow f(x) \geq f(y)$
- niemalejąca, " " " " $\Rightarrow f(x) \leq f(y)$
- rosnąca, " " " " $\Rightarrow f(x) < f(y)$.

Funkcje należące do którejś z powyższych kategorii nazywamy funkcjami monotonicznymi; funkcje rosnące i malejące obejmujemy wspólną nazwą funkcji ściśle monotonicznych

Twierdzenie: Funkcja monotoniczna ma granice jednostronne we wszystkich tych punktach dziediny A , w których jest sens o nie pytać, tj.

- granice lewostronne \Leftrightarrow w tych $x_0 \in \text{Acc}(A \cap (-\infty, x_0])$
- " - prawostronne " " " " $x_0 \in \text{Acc}(A \cap (x_0, +\infty))$

(143)

Dowód: Udowodnimy twierdzenie dla f niemalejącej (obejmuje to przypadek f rosnącej, a jeżeli f jest nirosnąca, to $\tilde{f} = -f$ jest niemalejąca; jeżeli \tilde{f} ma granice jednostronne, to f też).

Niech $x_0 \in \text{Acc}(A)$ będzie takie, że $x_0 \in \text{Acc}(A \cap (-\infty, x_0])$ (a więc x_0 jest takim punktem skupienia A , że istnieje ciąg (x_n) z $x_n \rightarrow x_0$, $\forall_n x_n \in A \setminus \{x_0\}$, $\forall_n x_n < x_0$, $x_n \rightarrow x_0$).

Wykażemy, że dla każdego ciągu (x_n) spełniającego powyższe warunki $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$ istnieje i jest taka sama, a precyzyjniej - jest równa

$g = \sup_{A \cap (-\infty, x_0)} f$. Uwaga: to supremum może być $+\infty$.

Niech $g \in \mathbb{R}$,

Ustalmy $\varepsilon > 0$. Liczba $g - \varepsilon$ jest mniejsza niż g , więc istnieje $y_\varepsilon \in A \cap (-\infty, x_0)$ t.j. $f(y_\varepsilon) > g - \varepsilon$.

(i oczywiście $f(y_\varepsilon) \leq g$). Liczba y_ε jest też (jak wszystkie elementy zbioru $A \cap (-\infty, x_0)$) mniejsza niż x_0 ,

wiec $\exists_{n_0} \forall_{n > n_0} x_n > y_\varepsilon > x_n > x_0$

Skoro f jest niemalejąca, to $f(y_\varepsilon) \leq f(x_n) \leq g$ bo g to supremum

$\exists_{n_0} \forall_{n > n_0} f(y_\varepsilon) \leq f(x_n) \leq g$

czyli, gdy $g \in \mathbb{R}$.

$\forall_{\varepsilon > 0} \exists_{n_0} \forall_{n > n_0} g - \varepsilon < f(x_n) < g + \varepsilon \Leftrightarrow g = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$.

Przypadek $g = +\infty$ wymaga minimalnych zmian: ćwiczenie.